

Sygn. akt III RC 424/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 września 2017 roku

Sąd Rejonowy w Tczewie, Wydział III Rodzinny i Nieletnich w składzie:

Przewodniczący: SSR Dorota Klukowska

Protokolant: Joanna Chmielecka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 14 września 2017 roku w Tczewie sprawy

z powództwa małoletniego A. K. (1)

reprezentowanego przez przedstawicielkę ustawową M. K.

oraz z powództwa M. K.

przeciwko B. Z. (1)

o ustalenie ojcostwa i roszczenia z tym związane

I. ustala, iż B. Z. (1), ur. (...) w S., syn M. i B. jest ojcem małoletniego A. K. (1), ur. (...) w T., s. M. K. zd. K., którego akt urodzenia został sporządzony w Urzędzie Stanu Cywilnego w T. pod numerem (...);

II. ustala, iż małoletni nosi nazwisko (...);

III. ogranicza wykonywanie władzy rodzicielskiej B. Z. (1) nad małoletnim A. K. (1) do współdecydowania o istotnych sprawach dziecka związanych ze zmianą miejsca pobytu i wyjazdami za granicę;

IV. zasądza od pozwanego B. Z. (1) na rzecz małoletniego A. K. (1) kwotę 650 zł (sześćset pięćdziesiąt złotych) miesięcznie tytułem alimentów płatną do rąk przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda M. K. do dnia 15-go każdego miesiąca z góry, z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat, poczynając od dnia 31 października 2016 roku;

V. w pozostałym zakresie powództwo oddala;

VI. zasądza od pozwanego B. Z. (1) na rzecz Skarbu Państwa – kasa Sądu Rejonowego w Tczewie kwotę 1800 zł (jeden tysiąc osiemset złotych) tytułem kosztów postępowania, uznając je za uiszczone w całości, w pozostałym zakresie kosztami obciąża Skarb Państwa;

VII. wyrokowi w punkcie czwartym nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt IIIR C 424/16

UZASADNIENIE

W dniu 31 października 2016r. M. K., działając w imieniu małoletniego A. K. (1), jako jego przedstawicielka ustawowa, wniosła przeciwko B. Z. (1) pozew o: ustalenie, że pozwany jest ojcem małoletniego; nadanie dziecku nazwiska pozwanego; orzeczenie, że pozwanemu nie będzie przysługiwała władza rodzicielska nad małoletnim; o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda tytułem alimentów kwoty 1200zł miesięcznie, płatnej do rąk matki małoletniego do 15-go dnia każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w płatności poczynawszy od dnia

urodzenia małoletniego; o zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kosztów procesu oraz o nadanie wyrokowi rygору natychmiastowej wykonalności w zakresie postanowienia o alimentach.

W uzasadnieniu wskazała, iż w listopadzie 2015r. spotkała się z pozwanym. W czasie ich znajomości pozwany poznawał ją ze swoimi znajomymi oraz rodziną, z czego wnioskowała, że traktuje ich znajomość poważnie. W tym czasie doszło między nimi do współżycia. M. K. podała, iż nie utrzymywała stosunków cielesnych z innymi mężczyznami. Dnia 7 stycznia 2016r. pozwany poinformował ją, że zastanawia się nad powrotem do byłej dziewczyny. W dniu 14 stycznia zrobiła test ciążowy, okazało się, że jest w ciąży. Tego samego dnia poinformowała pozwanego o ciąży, a 5 lutego pozwany telefonicznie poinformował ją, że chce wrócić do swojej byłej dziewczyny. Dnia 24 sierpnia otrzymała od pozwanego smsa z pytaniem o numer konta. Pozwany poinformował ją, że po urodzeniu dziecka do 15 dnia każdego miesiąca będzie przysyłał alimenty. W dniu 29 sierpnia otrzymała przelewem kwotę 1500zł, (...) urodziła syna, o czym poinformowała pozwanego. W dniu 14 października otrzymała kwotę 400zł na poczet alimentów. Odnośnie pozwanego wskazała, iż prowadzi własną działalność gospodarczą i pracuje jako spawacz w N.. Odnośnie swojej osoby podała, iż pracuje na zmiany i w weekendy na stanowisku recepcjonistki zarabiając średnio 1500zł netto. Dodała, że pozwany zarówno w czasie ciąży jak i po urodzeniu dziecka nie interesował się nim. Odwiedził małoletniego tylko raz 11 października. Stąd wniosek aby pozwanemu nie przysługiwała władza rodzicielska nad małoletnim.

Pozwany wniósł o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z badań genetycznych DNA na okoliczność ustalenia czy małoletni jest jego dzieckiem – w przypadku uzyskania negatywnego wyniku - o oddalenie powództwa w całości, a w przypadku uzyskania pozytywnego wyniku o: ustalenie, że małoletni jest jego dzieckiem; o nadanie małoletniemu jego nazwiska; o przyznanie mu pełni władzy rodzicielskiej nad małoletnim; o oddalenie powództwa w zakresie alimentów płatnych na rzecz powoda powyżej kwoty 500zł oraz o dopuszczenie i przeprowadzenie wymienionych dowodów.

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew wskazał, iż nie ma pewności czy faktycznie jest ojcem małoletniego powoda. Podniósł, iż w okresie ciąży interesował się losem powoda oraz jego matki. Ze względu na pracę za granicą oraz sytuację osobistą – rozpad związku z M. K. – nie uczestniczył w badaniach etc. Podniósł, iż pomimo iż pani K. nie chciała się zgodzić na badania interesował się powodem, dążył do spotkań oraz łożył na jego utrzymanie. Wskazał, iż w jego ocenie nie zaszła którakolwiek z ustawowych przesłanek pozbawienia go władzy rodzicielskiej. Wielokrotnie domagał się kontaktów z dzieckiem, możliwości zabrania go do domu dziadków, lecz każdorazowo nie uzyskiwał na to zgody. Argumentował, iż nie uzyskuje regularnych przychodów. Tymczasowo zamieszkuje wraz z narzeczoną u jej rodziny – ze względu na remont mieszkania, na zakup którego zaciągnięto kredyt hipoteczny. Dalej kwestionował przedstawione przez przedstawicielkę ustawową koszty utrzymania dziecka (odpowiedź na pozew k. 23-25).

W piśmie z dnia 19 kwietnia 2017r. M. K. wniosła o nadanie dziecku nazwiska matki i ograniczenie pozwanemu władzy rodzicielskiej nad małoletnim synem z powodu częstej nieobecności pozwanego w kraju i braku zainteresowania dzieckiem (k. 91).

Podczas rozprawy w dniu 26 czerwca 2017r. przedstawicielka ustawowa wniosła o to by małoletni powód nosił jej nazwisko oraz o to by pozwany mógł decydować o zdrowiu i edukacji małoletniego (k. 275 od godz. 00:01:52 do godz. 00:03:34).

Podczas tej samej rozprawy pozwany wyraził zgodę by dziecko nosiło nazwisko matki oraz wniósł o to by mógł decydować o wyjazdach zagranicznych na stałe lub długotrwałych (k. 275 od godz. 00:03:34 do godz. 00:12:09).

Na rozprawie w dniu 14 września 2017r. pozwany oświadczył, że chciałby decydować o wyjazdach syna za granicę i o zmianie miejsca pobytu syna, oświadczył, że nie domaga się zwrotu kosztów zastępstwa procesowego od powoda (k. 290v-291 od godz. 00:46:42 do godz. 00:48:38)

Sąd ustalił, co następuje:

M. K. i B. Z. (1) poznali się w szkole podstawowej. Odnowili swoją znajomość w listopadzie 2015r. W tym czasie współżyli ze sobą. M. K. pod koniec grudnia 2015r. zaszła w ciążę. W okresie koncepcyjnym nie utrzymywała

kontaktów seksualnych z innymi mężczyznami. M. K. w dniu 14 stycznia 2016r. poinformowała pozwanego o tym, że jest z nim w ciąży.

Małoletni A. K. (1) urodził się w dniu (...) w T.. Urodził się o czasie, w 40 tygodniu ciąży. M. K. poinformowała pozwanego o narodzinach małoletniego powoda. B. Z. (1) nie uznał małoletniego A. K. (1) przed Kierownikiem Urzędu Stanu Cywilnego.

Pozwany B. Z. (1) jest ojcem małoletniego A. K. (2).

B. Z. (2) w sierpniu 2016r. wpłacił na konto M. K. kwotę 1500zł z przeznaczeniem na wyprawkę dla małoletniego powoda.

Rodzice małoletniego powoda rozstali się przed jego narodzinami. Pozwany w lutym 2016r. poinformował M. K. o tym, że wrócił do swojej byłej dziewczyny.

(dow ód: zeznania przedstawicielki ustawowej – 70v-71v od godz. 00:12:47 do godz. 00:33:06 i k. 275v-276v od godz. 00:15:17 do godz. 00:44:06, zeznania pozwanego – k. 71v od godz. 00:33:06 do godz. 00:44:07 i k. 290 -290v od godz. 00:21:46 do godz. 00:53:31, odpis zupełny aktu urodzenia – k. 5, sprawozdanie z badań genetyczno-molekularnych wraz z protokołem pobrania materiału biologicznego – k. 81-85, dokument uznaniowy – k. 11, karta ciąży – k. 55-57, dokumentacja medyczna – k. 58-68)

Małoletni cierpi na atopowe zapalenie skóry w związku z czym wymaga podawania syropu oraz stosowania diety hypoalergicznego. Średnio 3-4 razy w miesiącu uczęszcza na basen, gdzie jedna wizyta kosztuje 20zł. W skład miesięcznych kosztów jego utrzymania wchodzi: żywienia, w tym obiady i mleko – 200zł, pampersy – 100zł, środki chemiczne, w tym proszek do prania oraz środki higieniczne takie jak: oliwki, szampony, mydła, kremy – 65zł, odzież i obuwie – średnio – 175zł (od 150zł do 200zł), witaminy i syrop na alergię – 15zł, basen – średnio 70zł, wydatki związane z wakacjami, świętami, urodzinami, imieninami – 100zł. Odzież małoletniemu kupuje albo jego matka albo babcia ze strony matki.

Wózek dla małoletniego kosztował 1400zł. W ostatnim czasie przedstawicielka ustawowa nie remontowała pokoju małoletniego powoda. Dotąd nie była z nim na dłuższym wyjeździe.

Małoletni nie ma niezaspokojonych potrzeb od swojego urodzenia.

(dow ód: zeznania przedstawicielki ustawowej - k. 77 od godz. 00:12:47 do godz. 00:33:06 i k. 275v-276v od godz. 00:15:17 do godz. 00:52:13, zaświadczenie – k. 69, potwierdzenia zamówienia – k. 97, 99, faktury – k. 98, 107-108, wydruki – k. 109-110, dokument obciążeniowy – k. 113)

Małoletni A. K. (1) mieszka z matką i babcią w czteropokojowym mieszkaniu. Ma warunki sprzyjające jego rozwojowi. Miesięczny koszt utrzymania tego mieszkania wynosi około 900zł i w jego skład wchodzi: opłata za energię elektryczną – 115,47zł miesięcznie, opłata za wodę i ścieki – 137,55zł miesięcznie, opłata za śmieci – 45zł miesięcznie oraz wydatki na opał (węgiel) – 670zł miesięcznie. Udział małoletniego powoda w opłatach mieszkaniowych wynosi 300zł miesięcznie.

(dow ód: zeznania przedstawicielki ustawowej - k. 276v od godz. 00:44:06 do godz. 00:52:13, sprawozdanie z wywiadu środowiskowego przeprowadzonego przez kuratora sądowego – k. 22, spis opłat mieszkaniowych – k. 50, dokumenty obciążeniowe – k. 51-54)

Małoletni A. K. (1) ani jego matka nie posiadają majątku, z którego mogliby czerpać dochód.

(dow ód: zeznania przedstawicielki ustawowej – 70v-71 od godz. 00:12:47 do godz. 00:33:06 i k. 275v-276v od godz. 00:15:17 do godz. 00:52:13)

Przedstawicielka ustawowa M. K. zatrudniona jest w Zespole (...) w T. na stanowisku recepcjonistki z przeciętnym wynagrodzeniem miesięcznym za okres od lipca 2016r. do grudnia 2016r. w wysokości 1446,50zł. Po urodzeniu małoletniego powoda jej dochód stanowiło świadczenie macierzyńskie w kwocie około 1300zł miesięcznie.

W październiku 2016r. otrzymała z M. (...) w P. jednorazową zapomogę z tytułu urodzenia dziecka w wysokości 1000zł. Z żadnej innej formy pomocy ośrodka nie korzystała.

W 2016r. osiągnęła dochód w wysokości 24.051,83zł.

M. K. od listopada 2016r. do lutego 2017r. wystawiała na portalu (...) rzeczy, które przysyłał jej znajomy A. K. (3) z I.. A. K. (3) rzeczy te kupował w I. na wyprzedazach. O cenach, za które te rzeczy miały być wystawione, najczęściej decydowała M. K.. A. K. (3) raz w miesiącu przyjeżdżał do P. i wówczas w/w przekazywała mu środki, jakie uzyskiwała ze sprzedaży rzeczy – było to od 1000zł do 1200zł. Wówczas otrzymywała wynagrodzenie za swoją pracę w wysokości 300zł miesięcznie, które pobierała w rzeczach lub w gotówce. A. K. (3) w połowie lutego 2017r. zrezygnował z dalszego prowadzenia tej działalności, gdyż dochód jaki z niej uzyskiwał nie zadowalał go. M. K. na współpracy z A. K. (3) zarobiła łącznie 1200zł.

M. K. finansowo wspiera jej matka.

(dowód: zeznania przedstawicielki ustawowej – 70v-71 od godz. 00:12:47 do godz. 00:33:06 i k. 275v-276v od godz. 00:15:17 do godz. 00:52:13, zeznania świadka A. K. (3) – k. 277 od godz. 00:56:13 do godz. 01:07:43, zaświadczenia o wynagrodzeniu – k. 9, 45, zaświadczenie M. (...) – k. 46, PIT-11 – k. 273, PIT-R – k. 274, wydruki z portalu (...) k. 116-253)

Pozwany B. Z. (1) małoletniego A. widział 5 razy, w tym raz w sądzie i raz na badaniach DNA. Pierwszy raz odwiedził go w dniu 11 października 2016r.

W październiku 2016r. M. K. poinformował pozwanego o tym, że chrzest małoletniego odbędzie się w styczniu 2017r. O dacie chrztu wyznaczonej na dzień 15 stycznia 2017r. poinformowała go we wtorek, a uroczystość miała miejsce w niedzielę. Pozwany nie brał w niej udziału. Matką chrzestną małoletniego A. jest siostra pozwanego A. K. (4).

Przedstawicielka ustawowa nie zgadzała się, żeby pozwany zabierał małoletniego A. poza jej miejsce zamieszkania, pozwoliła aby wyszedł z nim na spacer.

W dniu 22 grudnia 2016r. pozwany napisał do M. K. smsa, że chce zabrać małoletniego do domu swoich rodziców. M. K. nie wyraziła na to zgody, w zamian zaprosiła pozwanego wraz z rodzicami do siebie. W/w nie skorzystali z zaproszenia.

Pozwany od października 2016r. przekazywał na utrzymanie małoletniego powoda dobrowolnie kwotę 400zł miesięcznie.

(dowód: zeznania przedstawicielki ustawowej – 70v-71 od godz. 00:12:47 do godz. 00:33:06 i k. 275v-276v od godz. 00:15:17 do godz. 00:44:06, zeznania świadka D. N. (1) – k. 258v-259v od godz. 00:10:55 do godz. 00:31:16, zeznania świadka A. K. (4) – k. 289-289v od godz. 00:04:28 do godz. 00:21:21, dokument uznaniowy – k. 12)

Pozwany od 15 stycznia 2016r. prowadzi własną działalność gospodarczą specjalizującą się w obróbce mechanicznej elementów metalowych. Aktualnie pracę wykonuje na terenie N.. Pracy szuka wraz z kolegą, z którym dzieli po połowie koszty utrzymania samochodu. Obecnie zarabia 20 euro na godzinę. N. urząd pobiera od niego podatek za każdą wystawioną fakturę i rachunek w wysokości 19%. B. Z. (1) 19% podatek będzie miał pobierany przez 3 miesiące. Następnie będzie płacił tylko podatek polski w wysokości 8,5%. Z osiągniętego dochodu będzie rozliczał się w P.. Miesięcznie osiąga dochód w wysokości około 3000euro netto.

Na swoje utrzymanie w N. potrzebuje 300euro. Za jeden nocleg płaci 20 euro. Obecnie każdy weekend spędza w domu w P..

W 2016r. osiągnął przychód w wysokości 109.341zł. Z kwoty tej zobowiązany był do zapłacenia ryczałtu w wysokości 6.399zł. Poza tym poniósł koszty księgowej w wysokości 1.476zł (123zł miesięcznie) oraz składki na ubezpieczenie zdrowotne i społeczne w łącznej kwocie 5.583,96zł (odpowiednio 288,95zł i 176,38zł). Po odliczeniu powyżej wskazanych opłat, miesięcznie pozostawała mu kwota 7.990zł.

Pozwany posiada 3ha ziemi rolnej położonej w R., którą uprawia jego ojciec. Posiada prawo jazdy kat. B. Jest właścicielem samochodu C. (...) rocznik 2006r., za który w 2016 roku zapłacił 8000zł.

W skład kosztów utrzymania pozwanego poza w/w wchodzi: wyżywienie oraz artykuły chemiczne – 400zł miesięcznie, odzież, obuwie i kosmetyki – 200zł miesięcznie. Pozwany w P. na paliwo miesięcznie wydaje 400zł, a w N. 140euro. Za polisę OC samochodu płaci 808zł rocznie, a na naprawy auta wydaje około 2000zł rocznie.

Poza małoletnim powodem B. Z. (1) nie ma innych dzieci.

(dowód: zeznania pozwanego – k. 290 -290v od godz 00:21:46 do godz. 00:53:31, wydruk z Centralnej Ewidencji – k. 10, zaświadczenie – k. 32, PIT-28 – k. 268-271, zestawienie przychodu z wydatkami – k. 272, faktura - k. 34, potwierdzenia wykonania operacji – k. 39-41)

Pozwany mieszka z narzeczoną D. N. (1), jej siostrą, mężem siostry oraz dzieckiem siostry w mieszkaniu o powierzchni 90m². Wraz z narzeczoną zajmują tam jeden pokój. Będzie tam mieszkał dopóki nie wyremontuje nowego mieszkania. Udział pozwanego oraz jego narzeczonej w opłatach mieszkaniowych uzależniony jest od wysokości poszczególnych opłat i wynosi około 600-700zł miesięcznie.

Naręczona pozwanego obecnie pracuje w biurze, gdzie zarabia 1500zł netto miesięcznie. Wcześniej pracowała w restauracji, gdzie osiągała dochód w wysokości 1400zł netto miesięcznie. W sierpniu 2016r. zaciągnęła kredyt w wysokości 225.000zł na zakup mieszkania. Pozwany spłaca raty tego kredytu, które obecnie wynoszą od 1080zł do 1120zł miesięcznie. Środki na wkład własny na zakup tego mieszkania pochodzą częściowo od pozwanego a częściowo z pożyczonych środków. Pozwany środki na wkład własny uzyskał m.in. ze sprzedaży swojego samochodu. Mieszkanie to zostało odebrane w listopadzie 2016r. Miesięczne jego utrzymanie wynosi około 500zł, w tym czynsz w kwocie 413zł i prąd – 50zł. Pozwany nie zawarł żadnych umów notarialnych z narzeczoną związanych z jego nakładem finansowym na jej mieszkanie.

(dowód: zeznania pozwanego – k. 71v od godz. 00:33:06 do godz. 00:44:04 i k. 290 -290v od godz 00:21:46 do godz. 00:45:55, zeznania świadka D. N. (1) – k. 258v-259v od godz. 00:10:55 do godz.00:31:16, zeznania świadka A. K. (4) – k. 289-289v od godz. 00:04:28 do godz. 00:21:21, faktura - k. 35-36, potwierdzenia wykonania operacji – k. 37-38,42)

Sąd zważył, co następuje:

Sąd oparł powyższe ustalenia faktyczne na zebranych w toku postępowania materiale dowodowym tj. na zeznaniach M. K. - przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda A. K. (1), pozwanego B. Z. (1) i świadków: D. N. (2), A. K. (3) i A. K. (4) oraz na opinii sporządzonej przez Instytut (...) Sp. z o.o. w W. i na dowodach z dokumentów zgromadzonych w toku postępowania.

Odnośnie zeznań świadka D. N. (2) wskazać należy, iż Sąd dał im wiarę w całości, albowiem były jasne oraz uzupełniały pozostały materiał, w szczególności zeznania pozwanego w zakresie jego udziału w opłatach obecnie zajmowanego przez nich mieszkania. Zeznania D. N. (2) dotyczące tego, że pozwany spłaca raty zaciągniętego przez nią kredytu hipotecznego oraz ponosi opłaty związane z utrzymaniem tego mieszkania nie miały większego znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, bowiem – o czym będzie mowa poniżej – fakt, iż pozwany łoży na mieszkanie, które nie stanowi jego własności – nie może mieć żadnego wpływu na obowiązek alimentacyjny wobec małoletniego A..

Na przymiot wiarygodności zasługują zeznania świadka A. K. (3), albowiem są one jasne i logiczne oraz uzupełniają zeznania przedstawicielki ustawowej w zakresie osiąganego przez nią dochodu w okresie od listopada 2016r. do lutego 2017r. Sąd nie znalazł żadnych podstaw by odmówić im wiarygodności tym bardziej, że żadna ze stron ich nie kwestionowała.

Sąd ustalając stan faktyczny pominął zeznania świadka A. K. (4) w części, w której stanowiły one ocenę postawy pozwanego - albowiem jest ona siostrą pozwanego i jak podała: „nie mam już dobrej relacji z bratem”, co jednoznacznie wskazuje, iż nie jest ona osobą obiektywną. Natomiast z uwagi na utrzymywanie bliskiej znajomości z przedstawicielką ustawową - ma interes w tym by uzyskała ona korzystne dla powoda - którego jest matką chrzestną – orzeczenie. Sąd nadał przymiot wiarygodności jej zeznaniom w części, gdzie wskazywała na konkretne okoliczności tj. dotyczące majątku pozwanego, czy też jego zatrudnienia, gdyż znajdują one potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym, a sam pozwany co do zasady ich nie kwestionował. Wskazał tylko, że zarabia 20 euro na godzinę, a nie tak jak podała jego siostra 21 euro, co przy ocenie jego możliwości zarobkowych, z uwagi na bardzo małą różnicę, praktycznie pozostaje bez znaczenia.

Sąd uznał za w pełni wiarygodne dokumenty, z których przeprowadził dowód, gdyż ich autentyczność i prawdziwość nie budziła wątpliwości. Dokumenty te zostały zgromadzone w sposób zgodny z obowiązującymi przepisami prawnymi, a także mają charakter kompletny. Wiarygodność tych dokumentów nie była w toku postępowania kwestionowana przez żadną ze stron. Odnosnie kserokopii dokumentów należy wskazać, iż strony ich nie kwestionowały i nie domagały się złożenia oryginałów przez stronę przeciwną. Sąd w ustaleniach faktycznych nie oparł się na przedłożonych paragonach fiskalnych (k. 95-96, 100-106, 111-112), ponieważ nie sposób uznać ich za dokument, brak na nich informacji, kto rzeczywiście dokonał zakupu opisanego na paragonie i na czyje potrzeby zakup te został wykorzystany. Nawet jeżeli dana osoba dokonała przedmiotowego zakupu z niczego nie wynika, czy zakupiony produkt przeznaczyla na cel powoda, własny, czy też na potrzeby innych osób. Paragony fiskalne mogą jedynie wskazywać, jaką cenę w danym sklepie w danym momencie miał towar, natomiast nie dowodzą, iż dana osoba dokonała przedmiotowego zakupu i na jaki cel przeznaczala zakupione produkty. Poza tym Sąd swoich ustaleń nie oparł na dołączonych wydrukach sms (27-31,92-94), gdyż strony nie wskazały okoliczności, w jakich one powstały, co powoduje, że nie mogą one stanowić pełnowartościowego dowodu, a dodatkowo kwestie w nich poruszane zostały ustalone innymi dowodami.

Jedną z okoliczności spornych było ojcostwo małoletniego A. K. (1). Pozwany mimo, iż nie zaprzeczał, że doszło pomiędzy nim, a M. K. w okresie koncepcyjnym do współżycia, to jednocześnie wniósł o przeprowadzenie badań DNA, co jak później tłumaczył: „Odnosnie ojcostwa to nie jestem w 100% pewny czy jestem ojcem. Dlatego dla pewności chcę przeprowadzić badania DNA” (k. 71v). M. K. natomiast od początku twierdziła, że ojcem powoda jest pozwany, wskazywała, iż „Nie utrzymywała w okresie koncepcyjnym kontaktów seksualnych z innymi mężczyznami.” (k. 70). Wobec powyższego Sąd uznał za konieczne dopuszczenie dowodu z badań DNA na okoliczność pochodzenia małoletniego A. K. (1) oraz od pozwanego B. Z. (1).

Sporządzona przez Instytut (...) w W. opinia jest profesjonalna i wiarygodna. Ustalenia biegłych oparte zostały o zebrany w sprawie materiał dowodowy, badanie przeprowadzono stosując metody: izolacji DNA, enzymatycznej amplifikacji (...) fragmentów DNA, ocenę długości fragmentów DNA i genotypowanie, przy czym analizę wyników przeprowadzono przy użyciu programów komputerowych G. (...) i G.. Wszystkie badania przeprowadzono w obecności kontroli dodanej i kontroli ujemnej, otrzymując prawidłowe dla nich wyniki. Badania przeprowadzono zgodnie z procedurą badawczą PB-01 „Badanie DNA w mono i multipleksowych systemach (...) wydanie III z dnia 18.04.2014r. Zdaniem Sądu brak jest podstaw, aby podważać wiarygodność i fachowość wydanej w tej sprawie opinii. Opinia ta zasługuje na uwzględnienie w pełnym zakresie. Żadna ze stron w toku postępowania nie kwestionowała wniosków z niej wynikających.

Zgodnie z art. 85 § 1 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego zwanego dalej krio, domniemywa się, że ojcem dziecka jest ten, kto obcował z matką dziecka nie dawniej niż w trzechsetnym, a nie później niż w sto osiemdziesiątym pierwszym dniu przed urodzeniem się dziecka, albo ten, kto był dawcą komórki rozrodczej w przypadku dziecka urodzonego w wyniku dawstwa partnerskiego w procedurze medycznie wspomaganą prokreacji.

Zatem mając na uwadze powyższe ustalenia oraz przede wszystkim jednoznaczną treść opinii Instytutu (...) Sp. z o.o. w W. Sąd na podstawie art. 85 § 1 krio ustalił, iż B. Z. (1) jest ojcem A. K. (1) (pkt I wyroku).

Zgodnie z art. 89 § 2 krio w razie sądowego ustalenia ojcostwa Sąd nadaje dziecku nazwisko w wyroku ustalającym ojcostwo stosując odpowiednio przepisy § 1 tegoż artykułu, zgodnie z którym jeżeli ojcostwo zostało ustalone przez uznanie, dziecko nosi nazwisko wskazane w zgodnych oświadczeniach rodziców, składanych jednocześnie z oświadczeniami koniecznymi do uznania ojcostwa. Rodzice mogą wskazać nazwisko jednego z nich albo nazwisko utworzone przez połączenie nazwiska matki z nazwiskiem ojca dziecka. Jeżeli rodzice nie złożyli zgodnych oświadczeń w sprawie nazwiska dziecka, nosi ono nazwisko składające się z nazwiska matki i dołączonego do niego nazwiska ojca. Z cytowanego przepisu wynika, iż w przypadku sądowego ustalenia ojcostwa o nazwisku dziecka decyduje w pierwszej kolejności zgodne oświadczenie rodziców dziecka. Zgodna wola rodziców jest w zasadzie dla sądu wiążąca, chyba że strony dokonały wyboru nazwiska nieprzewidzianego w ustawie. W zgodnych oświadczeniach strony mogą więc wskazać albo nazwisko jednego z nich, albo nazwisko utworzone przez połączenie (w dowolnej kolejności) nazwiska matki z nazwiskiem ojca dziecka. W przypadku braku porozumienia rodziców dziecko nosi nazwisko złożone z nazwiska matki i dołączonego nazwiska ojca (nie odwrotnie). Z uwagi na fakt, iż w przedmiotowym postępowaniu M. K. wnosila o to by małoletni A. nosił jej nazwisko, na co pozwany wyraził zgodę Sąd, zobligowany dyspozycją art. 89 § 2 krio, w punkcie II wyroku ustalił, iż małoletni A. będzie nosił nazwisko matki (...) (pkt II wyroku).

Zastosowanie w niniejszej sprawie ma również przepis art. 93§2krio, który stanowi, że jeżeli wymaga tego dobro dziecka, sąd w wyroku ustalającym pochodzenie dziecka może orzec o zawieszeniu, ograniczeniu lub pozbawieniu władzy rodzicielskiej jednego lub obojga rodziców. Przepisy art. 107 i art. 109-111 stosuje się odpowiednio. Władza rodzicielska w przypadku sądowego ustalenia ojcostwa przysługuje ojcu z mocy samego prawa, a sąd w wyroku ustalającym pochodzenie dziecka może orzec o zawieszeniu, ograniczeniu lub pozbawieniu władzy rodzicielskiej. Rozstrzygnięcie w tym przedmiocie powinno być podyktowane dobrem dziecka i interesem społecznym. Sąd powinien wszechstronnie zanalizować stosunek ojca do dziecka, zainteresowanie się jego losem przed procesem, wzajemny stosunek rodziców oraz kwalifikacje moralne ojca (komentarz do art. 93 krio H. Ciepła).

Zdaniem Sądu fakt, iż pozwany nie utrzymuje kontaktów z małoletnim A. K. (1), pomimo zaproszenia nie odwiedził go w święta oraz nie przybył na jego chrzest, nie uczestniczy w jego życiu, dotąd nie podejmował decyzji w jego sprawach jak również to, że nie mieszka z nim, uzasadnia ograniczenie mu – zresztą zgodnie z jego wnioskiem - władzy rodzicielskiej w stosunku do małoletniego do współdecydowania o najistotniejszych sprawach dziecka związanych ze zmianą miejsca pobytu i wyjazdami za granicę. Pozostałe decyzje dotyczące małoletniego winna - jak dotychczas - samodzielnie podejmować jego matka. M. K. zamieszkuje z małoletnim A., sprawuje nad nim stałą i bezpośrednią pieczę, jest doskonale zorientowana w jego sprawach i potrzebach, zatem daje gwarancje, że będzie podejmować decyzje zgodnie z dobrem małoletniego. Zdaniem Sądu umożliwienie pozwanemu podejmowania decyzji dotyczących zdrowia małoletniego - które ze swej istoty mogą mieć charakter pilny i nagły - ze względu na to, że pozwany pracuje za granicą i nie jest stale dostępny, byłoby sprzeczne z dobrem małoletniego. Nie trudno sobie bowiem wyobrazić sytuację, w której potrzebna jest natychmiastowa zgoda obojga rodziców na poddanie małoletniego odpowiedniej czynności medycznej, w tym nawet ratującej życie, a ojciec małoletniego przebywa za granicą i nie ma możliwości błyskawicznego wyrażenia takowej zgody. Podobnie sytuacja przedstawia się w zakresie edukacji małoletniego, o ile ta kwestia może nie być tak nagląca jak zdrowie, o tyle również zdarzają się sytuacje, w których trzeba szybko podjąć odpowiednie działania jak np. podczas przyjmowania do przedszkola, czy szkoły, w sytuacji gdy jest więcej osób chętnych niż miejsc w danej placówce. Poza tym, jak już wyżej wskazano, M. K. sprawuje stałą pieczę nad małoletnim A. i choćby z tego względu jest lepiej zorientowana w jego potrzebach. Obecna postawa pozwanego wobec małoletniego – to, że chce się z nim kontaktować, pozwala przypuszczać, że rzeczywiście zamierza on uczestniczyć

w życiu małoletniego, wobec czego winien on zdaniem Sądu mieć możliwości podejmowania decyzji związanych ze zmianą miejsca jego pobytu i wyjazdami za granicę, dlatego kierując się dobrem małoletniego orzekł, jak w pkt III wyroku, uwzględniając przy tym stanowisko samego pozwanego (k. 290v-291 od godz. 00:46:42 do godz 00:48:38).

Przechodząc do kwestii alimentów na wstępie wskazać należy, iż Sąd nie uznał, że koszt utrzymania małoletniego powoda A. K. (1) przedstawiają się tak, jak w dołączonym do pozwu spisie, gdzie zostały określone na łączną kwotę 1.637,11zł miesięcznie (k. 6-8) oraz w spisie dołączonym podczas rozprawy w dniu 08 lutego 2017r., gdzie zostały wyliczone na kwotę 1.476,56zł miesięcznie (k. 47-49). W ocenie Sądu w świetle zasad logiki i doświadczenia życiowego oraz w kontekście przeprowadzonych w sprawie dowodów koszty wskazane w tych zestawieniach zostały znacznie zawyżone w stosunku do możliwości zarobkowych i majątkowych każdego z rodziców małoletniego, które wyznaczają poziom życia należy powodowi. Zdaniem Sądu przedmiotowe zestawienia mają charakter życzeniowy tj. przedstawicielka ustawowa chciałaby zapewnić synowi wszystkie wymienione w nim produkty i usługi na określonym poziomie, jednakże zestawienie to pozostaje bez większego związku z rzeczywistością. Przecież skoro jedynym dochodem przedstawicielki ustawowej jest świadczenie macierzyńskie w kwocie około 1.300zł miesięcznie oraz w okresie od listopada do lutego dodatkowe środki uzyskane ze sprzedaży rzeczy A. K. (3) na portalu (...) w wysokości 300zł miesięcznie, to nie ma żadnej możliwości, żeby na utrzymanie syna wydawała kwoty wymienione w przedłożonych spisach. Uwzględniając nawet dobrowolnie przekazywane przez pozwanego kwoty w wysokości 400zł miesięcznie, to na utrzymanie przedstawicielki ustawowej pozostałoby około 400zł miesięcznie, a nie ma żadnego logicznego wyjaśnienia dlaczego utrzymanie rocznego dziecka, które rozwija się prawidłowo i nie choruje, miałoby być aż czterokrotnie wyższe niż dorosłej osoby. Fakt, iż nie ma niezaspokojonych potrzeb małoletniego potwierdziła jego matka podczas rozprawy w dniu 08 lutego 2017r., kiedy to zeznała, iż „(...) dziecko nie ma niezaspokojonych potrzeb od urodzenia z tamtego czasu” (k. 71). Poza tym M. K. w toku postępowania nie potwierdziła swoich twierdzeń w zakresie wskazywanych w zestawieniach kosztów utrzymania małoletniego powoda.

Sąd, ustalając wysokości kosztów utrzymania małoletniego powoda w zakresie żywienia, pampersów, środków chemicznych i higienicznych, odzieży i obuwia, witamin, syropu na alergię oraz basenu, oparł się na zeznaniach M. K. złożonych podczas rozprawy w dniu 26 czerwca 2017r., albowiem przedstawione przez nią wówczas koszty w żadnym razie nie zostały wygórowane, mieszczą się w życiowo uzasadnionych normach i uwzględniają aktualne ceny podstawowych produktów, a poza tym nie były kwestionowane przez samego pozwanego, który nawet odnośnie kosztów żywienia oraz środków czystości i kosmetyków wskazał wyższe kwoty niż przedstawicielka ustawowa tj. odpowiednio 20zł dziennie i 150zł miesięcznie (k. 290), podczas gdy matka dziecka wskazywała 200zł miesięcznie i 65zł miesięcznie (k.276). Odnośnie natomiast kosztów związanych z wakacjami, świętami i urodzinami Sąd uznał, iż na ten cel dla dziecka w wieku małoletniego A., który jest małym dzieckiem i dotąd nawet z matką nie był jeszcze na dłuższych wyjazdach, wystarczyć winna kwota średnio 100zł miesięcznie.

Sąd uznał, iż udział małoletniego w opłatach mieszkaniowych wynosi 300zł miesięcznie tj. tyle ile wskazała jego matka, albowiem kwota ta stanowi 1/3 sumy wszystkich opłat mieszkaniowych obciążających mieszkanie zajmowane przez osoby wspólnie zamieszkujące tj. powoda, jego matkę oraz babcię macierzystą.

Sąd do miesięcznych kosztów utrzymania powoda nie zaliczył kosztów żłobka i opiekunki, określonych na kwoty odpowiednio 540,50zł i 700-1.000zł (k. 114), albowiem małoletni A. K. (1) znajduje się pod bezpośrednią opieką swojej matki, która jest na urlopie macierzyńskim i nie określiła nawet terminu swojego powrotu do pracy: „Ja nie zdecydowałam jeszcze, czy wrócę do pracy.” (k. 276), natomiast alimenty ze swej istoty mają zabezpieczać bieżące usprawiedliwione potrzeby, a nie te, które dopiero ewentualnie powstaną. Przepis art. 138 krio wprost stanowi, iż „W razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego”. Zatem jeżeli po stronie powoda powstanie zmiana w zakresie usprawiedliwionych potrzeb jego przedstawicielka ustawowa

będzie wówczas miała uprawnienie wystąpić z odpowiednim pozwem o zmianę orzeczenia w zakresie obowiązku alimentacyjnego.

Odnosnie zaś możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego Sąd oparł się na jego przesłuchaniu. Sąd dał wiarę zeznaniom B. Z. (1) co do wysokości stawki godzinowej jaką uzyskuje z wykonywanej pracy, określonej na 20 euro (k. 290) oraz wysokości uzyskiwanego przez niego dochodu netto w średniej wysokości około 3.000 euro miesięcznie, albowiem brak jest jakichkolwiek podstaw by przypuszczać, że pozwany w tym zakresie zeznawał niezgodnie z prawdą, a dodatkowo wymienione przez kwoty znajdują częściowe potwierdzenie w zgromadzonym materiale dowodowym w tym w szczególności w zaświadczeniu o prowadzeniu działalności gospodarczej (k. 32) oraz w zeznaniu o wysokości uzyskanego przychodu, wysokości dokonanych odliczeń i należnego ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych za rok 2016r. (k. 268-271). W ocenie Sądu koszty utrzymania wskazane przez pozwanego nie są wygórowane, a poza tym – poza opłatą OC - nie były kwestionowane przez stronę powodową. Sąd do miesięcznych kosztów utrzymania pozwanego zaliczył udział w opłacie OC, którą opłaci wspólnie z kolegą, z którym w Niemczech poszukuje zatrudnienia, gdyż jeżeli użytkuje on samochód i jest on mu niezbędny do prowadzenia działalności gospodarczej, to oczywistym jest, iż musi ponosić koszty związane z jego utrzymaniem, niezależnie nawet od tego, czy jest właścicielem danego auta, czy tylko je użytkuje.

Sąd do miesięcznych kosztów utrzymania pozwanego nie mógł zaliczyć natomiast raty spłacanego przez niego kredytu hipotecznego zaciągniętego na zakup mieszkania przez jego narzeczoną D. N. (1), albowiem nakłady jakie pozwany czyni na mieszkanie, którego nie jest właścicielem, w żadnym razie nie mogą wyprzedzać jego obowiązku alimentacyjnego wobec własnego dziecka. Podobnie rzecz się przedstawia w przypadku opłat związanych z utrzymaniem tego mieszkania. Fakt, iż pozwany, który nie jest zobowiązany ani do spłaty kredytu ani do uiszczania opłat mieszkaniowych, robi to - świadczy o jego bardzo dobrej kondycji finansowej. Poza tym nawet jeżeli pomiędzy pozwanym, a jego narzeczoną istnieje jakakolwiek umowa dotycząca zakupionego przez D. N. (2) mieszkania - przy czym jak jednoznacznie wynika z jego zeznań - nie zawarł z nią żadnych umów notarialnych związanych z jego nakładem finansowym na jej mieszkanie, to zobowiązania kredytowe i tak nie mogą wyprzedzać obowiązku alimentacyjnego rodziców wobec małoletnich dzieci w związku z czym, ustalając wysokość obowiązku alimentacyjnego, Sąd nie mógł brać ich pod uwagę. Sąd orzekający w niniejszej sprawie w całości podziela stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone w wyroku z dnia 12 listopada 1976r., III CRN 236/76), iż (...) zadłużenie bankowe pozwanego nie może powodować ograniczenia należnych małoletniemu powodowi środków utrzymania i wychowania. Osoba bowiem, na której ciąży obowiązek alimentacyjny, musi się z tym liczyć przy podejmowaniu wydatków na zakup mebli, telewizora, lodówki itp. i ich wysokość planować stosownie do posiadanych możliwości z uwzględnieniem wspomnianego obowiązku alimentacyjnego.

Materialnoprawną podstawą powództwa o zasądzenie alimentów jest art. 133§1 krio, zgodnie z którym do świadczeń alimentacyjnych wobec dzieci zobowiązani są oboje rodzice, niezależnie od tego, czy żyją razem z dzieckiem czy też oddzielnie. Zakres tego obowiązku wyznaczany jest zaś, stosownie do wskazań art. 135§1 krio, z jednej strony poziomem usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego do alimentacji, z drugiej zaś zarobkowymi i majątkowymi możliwościami osoby zobowiązanej. Oba te czynniki Sąd bierze każdorazowo pod uwagę według stanu istniejącego w chwili orzekania.

W związku z powyższym, oceniając zasadność powództwa w niniejszej sprawie Sąd miał przede wszystkim na uwadze rozmiar uzasadnionych potrzeb małoletniego powoda A. K. (1), ale także zważył na sytuację majątkową jego matki i przede wszystkim możliwości zarobkowe pozwanego B. Z. (1).

Odnosnie usprawiedliwionych potrzeb dziecka należy wskazać, iż usprawiedliwione potrzeby osoby małoletniej definiuje się jako potrzeby, których zaspokojenie zapewni jej odpowiedni do wieku i uzdolnień prawidłowy rozwój fizyczny i duchowy. Rodzice w zależności od swoich możliwości zobowiązani są zapewnić dziecku środki do zaspokojenia jego potrzeb fizycznych i duchowych (wyżywienie, mieszkanie, odzież, środki higieny osobistej, leczenie w razie choroby), a także środki wychowania, kształcenia, dostarczania rozrywek i wypoczynku. Przy ocenie, która

z potrzeb powinna być uznana za usprawiedliwioną należy brać z jednej strony możliwości finansowe rodziców, z drugiej zaś zakres i rodzaj potrzeb.

W realiach niniejszej sprawy usprawiedliwione koszty związane z utrzymaniem małoletniego A. K. (1) Sąd ustalił na kwotę około 1025zł miesięcznie (wyżywienie – 200zł, pampersy – 100zł, środki chemiczne i higieniczne – 65zł, odzież i obuwie – 175zł, witaminy i syrop na alergię – 15zł, zajęcia na basenie – 70zł, wydatki związane z wakacjami, świętami, urodzinami, imieninami – 100zł, udział w opłatach mieszkaniowych – 300zł).

Oceniając natomiast możliwości płatnicze pozwanego Sąd miał przede wszystkim na uwadze, że pozwany B. Z. (1) prowadzi własną działalność gospodarczą specjalizującą się w obróbce mechanicznej elementów metalowych, pracę wykonuje na terenie N., gdzie obecnie osiąga dochód w wysokości około 3000euro netto miesięcznie tj. 20 euro na godzinę. Już sama wysokość dochodu pozwanego z wykonywanej pracy przekonuje, iż jest on w stanie łączyć alimenty w wysokości po 650 złotych miesięcznie na swoje jedyne dziecko, bowiem alimenty te pochłoną jego dochód tylko z jednego dnia (20euro x 8 godzin pracy x 4,30zł – kurs euro na dzień wydania wyroku tj. 27 września 2017r. ogłoszony przez N. (...)). Należy tu stanowczo podkreślić, iż żaden przepis prawa nie zwalnia nawet najuboższych czy znajdujących się w trudnej sytuacji majątkowej czy życiowej rodziców od stałej alimentacji na rzecz małoletnich dzieci, które nie są w stanie utrzymać się samodzielnie. Jest wręcz przeciwnie – nawet trudna sytuacja materialna rodziców nie zwalnia ich od obowiązku świadczenia na potrzeby dzieci. Zmuszeni są oni dzielić się z dziećmi nawet bardzo szczupłymi dochodami, chyba że takiej możliwości są pozbawieni w ogóle, co oczywiście w niniejszej sprawie – gdzie pozwany osiąga dochód w wysokości 3000euro miesięcznie, poza powodem nie ma innych osób na swoim utrzymaniu oraz nie jest zobowiązany do spłaty zaciągniętego przez jego narzeczoną kredytu hipotecznego i partycypowania w kosztach utrzymania tego mieszkania – absolutnie nie ma miejsca. Podsumowując zatem dotychczas poczynione ustalenia i rozważania wskazać należy, iż pozwany ma dochody i realne możliwości zarobkowe, by płacić alimenty na rzecz małoletniego A. w wysokości po 650 złotych miesięcznie, które pokryją tylko około 65% obecnych, podstawowych i nie wygórowanych – w ocenie Sądu – w świetle zasad doświadczenia życiowego, kosztów utrzymania małoletniego powoda. W pozostałym zakresie obowiązek utrzymania małoletniego powoda spoczywa na jego matce. Udział M. K. określono na 35% sumy kosztów utrzymania dziecka, mając na uwadze, że zamieszkuje ona z synem i realizuje swój obowiązek alimentacyjny częściowo także poprzez codzienną pieczę nad nim.

W związku z powyższym, Sąd na mocy art. 135 § 1 i 2 kro w związku z art. 133 § 1 kro orzekł jak w punkcie IV i V sentencji wyroku. Z uwagi na fakt, iż pozwany winien był się liczyć z obowiązkiem zasądzenia alimentów, bowiem obowiązek ten powstaje z mocy ustawy, alimenty zasądzone zgodnie z żądaniem od dnia wniesienia pozwu, tj. od dnia 31 października 2016r. (data nadania pozwu w Urzędzie Pocztowym w P. k. 13).

O kosztach postępowania Sąd orzekł w punkcie VI wyroku na mocy art. 98 § 1 i 2 kpc zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. Powód na mocy art. 96 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2010 r., Nr 90, poz. 594 ze zm.) był zwolniony od kosztów sądowych w całości jako strona dochodząca roszczeń alimentacyjnych. W zakresie, w jakim powód wygrał proces [1.859, 76 – wynagrodzenie Instytutu (...) + opłata sądowa - 650 zł x 12 m (art. 22 kpc) x 5% (art. 13 ust. 1 ustawy o kosztach) = 390 zł], kosztami tymi należało obciążyć pozwanego na mocy art. 113 ust. 1 w/w ustawy. W ocenie Sądu, sytuacja materialna pozwanego uzasadnia odstąpienie od obciążania go tymi kosztami ponad kwotę 1800zł, mając na uwadze, że w pierwszej kolejności winieni on uregulować zaległe alimenty na rzecz powoda.

Ponadto, Sąd na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 kpc nadał wyrokowi w punkcie IV rygor natychmiastowej wykonalności (pkt VII wyroku).